

UN LLIBRE
UN AMIC**"Les meves memòries"
Fornells-Pla
Editorial Aedos
L'art, una força
educativa social**

"Quan Mussolini havia de firmar una pena capital, no volia sentir música pel perill d'estabilitzar-se i sensibilitzar-se" (pàg. 15). És aquesta una de les breus reflexions de l'autor sobre l'essència de l'art. Una tesi sobre la incidència de les belles arts en l'assoliment de la veritable formació humana. I en aquesta línia defineix el fruit de l'acceptació de l'art amb la següent conclusió: "si la humanitat sentís l'art, fos quin fos, viuríem millor i seríem més persones, perquè ser més o menys persona depèn de la dimensió de cultura de cadascú; viuríem la vida més profundament i ens sentiríem amb més llibertat" (pàg. 72). Aquesta afirmació n'esdevé una conseqüència experimentada en la llarga trajectòria d'uns anys convivent amb l'art i comprovant en la modelació de la pròpia personalitat, la seva influència. Però a la vegada que sent en la pròpia carn el treball dels estris de l'art, configurant i modelant, es desperta una altra conseqüència compromís de l'artista que es converteix, no només en un artista, pintor, escriptor, músic, poeta, sinó en educador. "Nosaltres participem en la formació i orientació de la cultura d'un poble, i en som responsables" (pàg. 70). L'art certament no és una activitat individualitzant sinó que també ho és socialitzant. És una activitat de convivència perquè la incidència de l'obra d'art esdevé més directament educativa i pedagògica, una vegada l'artista l'ha presentada a la contemplació dels aficionats. Durant el procés de creació n'és una activitat individualitzant perquè treballa la personalitat del seu creador, obligant-lo a solventar problemes que neixen de la mateixa creació artística. Però una vegada el procés de creació es dona per acabat, comença el procés de comunicació que és l'activitat pedagògica de l'artista. Això comporta una dedicació especial per part de l'artista: "Jo crec que la pintura s'ha de pensar molt i viure-la abans de realitzar-la". (pàg. 69). Una filosofia que recolza tota una producció artística. L'obra de Fornells-Pla ha caminat amb les idees i amb les sensibilitats del seu temps. Capdavant en la lluita per una cultura artística pròpia del segle XX, ha vist guardonada la seva tasca amb l'èxit de la seva obra a Catalunya, a Espanya, a França, a Anglaterra, als Estats Units i al Japó. Una vida dedicada plenament a l'art, fins i tot la vida familiar esdevingué artística, car la seva muller n'és també una pintora que segueix el compàs del temps. "Les meves memòries" és la filosofia dels fets que converteix la filosofia de les paraules en una lligó.

Joan Sala i Vila

LLIBRERIA

anselm clavé n.º 36

☎ 870 05 04 fax 879 13 62

08400 GRANOLLERS

TOTS SOM POPS

per Xavier Bertran

El polític que va dimitir

Leonard Escacs va dimitir quan va veure que el càrrec l'obligava a certes actituds poc morals.

—Noi, si no tens fetge per fer-ho, tu no facis res —li van dir els col·legues del partit—. Ara bé, el que fan els companys no és assumpte que t'afecti; limita't a ignorar-ho...

Però Leonard tampoc no veia clares les ignoràncies poc morals.

—Mira —afegien—, la política obliga de vegades a saltar-se algunes normes, però és en bé del país. —Giraven els ulls al cel i es posaven somnadors—. Què més voldríem que poder fer política amb la innocència d'un lliur!

Leonard Escacs va dimitir, una cosa poc habitual en els polítics. Tan poc habitual, que el partit va tèmper que algú es preguntés les raons de la dimissió. I en lloc d'acceptar-la, va fer arribar als diaris la carta d'expulsió de Leonard Escacs.

La carta va indignar Leonard, i li va acabar de demostrar que s'havia enredat amb un partit poc honest. Va convocar d'immediat una roda de premsa per explicar públicament les raons de la dimissió, però els periodistes es van mostrar més bé irònics.

—Dimissió diu, senyor Escacs? En el seu partit ens asseguren que l'han hagut d'expulsar per causa d'unes actuacions... poc clares.

La tensió sanguínia de Leonard es va enfilar de tal manera que el metge li va ordenar ficar-se al llit i oblidar-se d'aquella història.

Però Leonard no podia oblidar-la. En tenia prou amb l'al·lusió d'un diari perquè la sang se li espessís com si mengés coagulants.

—Aquests periodistes no saben el que diuen —bramava des del llit a les oïdes resignades de la muller—. S'empassen les notes oficials del partit com dogmes de fe! En lloc d'informadors fan de corifeus de les tergiversacions! —Pren paciència, Leonard! —rebia de consell, quan el que ell necessitava eren dues dotzenes de micròfons per escampar les veritats.

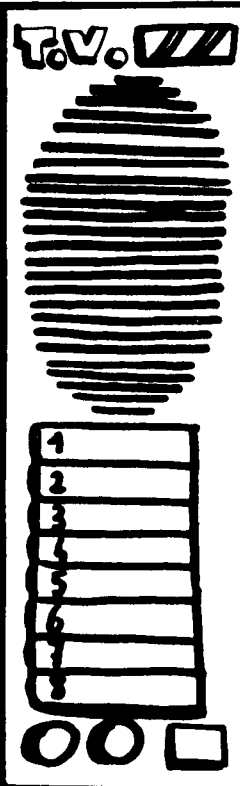
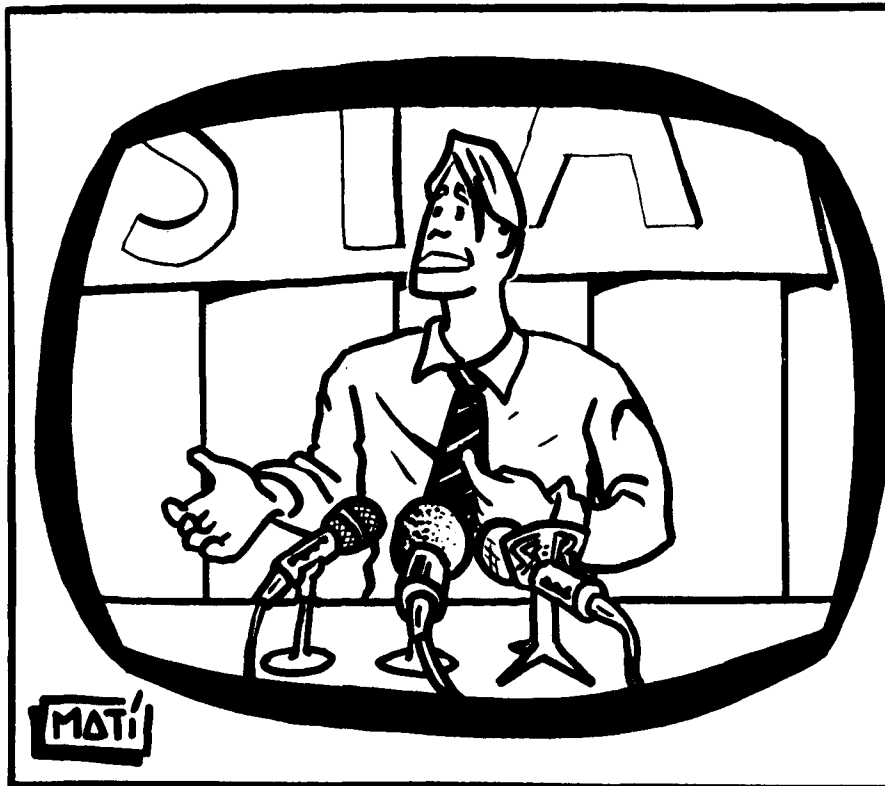
Amb els dies i les febrades va comprendre que no n'hi hauria prou amb informar dels fets de la dimissió. Se n'havien dit tantes coses, que hauria de demostrar la seva innocència.

Leonard es va dedicar, doncs, a preparar un dossier exhaustiu, amb documents que alguns amics —o enemics d'algú— li van aconseguir dels arxius del partit.

La tasca el va asserenar i li va estabilitzar la tensió a nivells raonables. Quan la va enllestir, va convocar una segona roda de premsa.

L'actitud dels periodistes va ser diferent aquesta vegada. Li vingueren a dir que el tema ja estava esgotat, que ja s'havia estirat massa i que ja havia perdut l'interès periodístic.

—L'interès periodístic? Es tracta de la meua reputació! Tinc un

dossier que mostra amb proves inqüestionables les raons per les que he dimitit. No m'han expulsat!

—Sí, sí, és molt interessant, senyor Escacs, segur. Envii-me'l i l'estudiaré atentament —li van contestar amb aquella veu que es fa servir quan es mira l'espai buit de la paperera.

Cap periodista no va assistir a la roda de premsa. Leonard, tenaç, els va enviar sengles còpies del dossier, i durant dues setmanes va repassar tota la premsa nacional fins concloure que la notícia no hi sortiria.

Només es va salvar de la depressió reflexionant que la política fa que la veritat no sigui una qüestió de proves sinó de guanyar la batalla de l'opinió pública.

Així doncs, va començar a fer ús dels canals de la comunicació popular. Va aprofitar totes les trobades amb els amics per explicar-los que havia dimitit del partit i no l'havien expulsat. Quan els amics començaven a evitar les trobades, es va fer soci de tota mena de clubs culturals, i es servia de les reunions de Junta per aclarir que no era certa la seva expulsió del partit.

Aviat es va adonar que només una petita part de la població era sòcia d'un club cultural, i llavors llogà una caravana que recorria els carrers explicant que Leonard Escacs havia dimitit. Els diumenges anava a la sortida dels oficis i dels festivals infantils.

La seva dona l'intentava convèncer que ja havia fet prou i que tot-hom n'estava assabentat, però Leonard encarregava enquestes d'opinió i descobria que la gran majoria dels ciutadans ignoraven encara que ell havia dimitit.

Amb els anys es va convertir en una figura popular de la ciutat. Cap diari, ràdio ni televisió no li va recollir mai les explicacions, però una guia turística el va posar entre les curiositats que valia la pena veure, i dues agències el

van incloure en el recorregut dels autocars.

Sobretot a l'estiu, eren nombroses les fotografies que es feien de Leonard explicant amb entusiasme la mentida de l'expulsió.

Tants estrangers entre el públic el desconcertà durant un temps,

però, polític de mena, s'acabà envoltant de cartells que explicaven en dinou idiomes que havia dimitit.

Pensava que si algun dia la televisió nord-americana li dedicava un reportatge, aleshores les televisions locals es veurien obligades a publicar les seves raons.

FINCAS OLIVÉ Pl. Barangé, 12. 2n. - GRANOLLERS
Tel. 870 36 71 - 870 60 00**CASAS UNIFAMILIARES EN VENTA**

EN SANTA EULÀLIA DE RONSANA.- Zona muy céntrica acabados de calidad. Consta de un amplio garage, Cocina equipada y totalmente exterior, comedor estar con salida amplia terraza y con chimenea-hogar, 4 habit., amplio y exteriores, 2 baños completos, calefacción, Precio muy interesante.

MOLLET DEL VALLÉS.- Zona muy tranquila colindante centro pueblo, acabados de calidad, constan de un amplio recibidor, Cocina equipada totalmente, 2 Baños completos, comedor estar con salida amplia terraza, 4 habit. exteriores., y un garage muy amplio condiciones muy interesantes.

EN CARDEDEU.- Centro pueblo, acabados de gran calidad. Distribuidos de un garage para 2 coches, comedor estar con salida amplia terraza, cocina equipada totalmente, 2 baños completos, 4 habit. amplias y exteriores, acabados de calidad y una orientación muy buena.

EN GRANOLLERS.- C/. Bertran de Seva. Zona colindante hospital, acabados de gran calidad, distribuido de garage con capacidad 4 coches, Comedor estar muy amplio, 2 baños completos 4 habit. exteriores y con armarios empotrados acabados de gran calidad orientación muy buena.

EN GRANOLLERS.- Zona muy céntrica y con acabados de calidad, distribuido en un garage con capacidad para 3 coches, cocina equipada totalmente y exterior, comedor estar amplísimo, 4 habit. amplias y exteriores, 2 baños completos, Estudio muy amplio con salida amplia terraza.

Casas en Lliçà d'Amunt, centro pueblo, orientación muy buena, acabados de gran calidad, distribuidos en planta baja con garage para 3 coches, una sala de juegos en planta, cocina exterior y totalmente equipada, 1 baño completo, comedor estar con chimenea hogar y salida a amplio jardín, 1 hab., en 1ª planta, 4 hab., 1 baño completo, 2 amplias terrazas, orientación muy buena. Toda exterior.

Granollers, La Torreta., casas con jardín, acabados de calidad, sup. 180 m² edificadas, distribuidos en 4 hab. exteriores, 2 baños completos, 1 aseó, un estudio muy amplio, garage para 3 coches, calefacción, chimena hogar, amplio salón estar, cocina equipada, todo exterior. Muy buena orientación, facilidades de pago.

Vilanova del Vallés, Centro Pueblo, acabados de calidad, todo exterior, distribuido en dos plantas, amplio recibidor, comedor estar con salida a una terraza, 4 hab. exteriores, 2 baños completos, cocina equipada, garage para 2 coches. Orientación muy buena.